

keresztelő, ahová a gyermeket a keresztanya, az apa és a bábaasszony vitték. A babona szerint ügyelniük kellett, nehogy rontásba lépjenek. A szertartás után, amikor többen voltak egymásra várva, a plébános együttes áldást adott rájuk, s a templomból kivizette - kísérté őket. A templom előtt számtalan kíváncsi, a gyermeket akarta látni, nem mintha adott korszakban kétséges lett volna, de hasonlították, hogy az apjához, vagy az anyjához hasonlít-e?

Komaság

A komasági intézményt az Egyház vezette be a gyermekek vallásos nevelése érdekében. Az Európában, de Földéakon is volt nagy járványok idején, több esetben a szülők meghaltak, nem volt kit kérni a hátramaradott gyermekek nevelésére. Ebben az írott korban, de a legújabb korig, a keresztszülők ezt a feladatot igen komolyan vették. Ha a családnak öröme, ünnepe, vagy a gyermekekkel probléma van, a koma, komaasszony mindig ott van. A keresztkomák megválasztása is egy szorosabb kapcsolatú barátságból-komaságból ered. És leggyakrabban a komák egymás gyermekeit keresztelik, a megerősített keresztkomaságban.

A keresztelő lakoma, vagy csak ebéd nagysága függvénye az anyagi állapotnak, s nem utolsósorban hanyadik gyermeket keresztelik, ünneplik. Ezt az ünnepi lakomát persze megelőzte a szülés és a keresztelés előtti komatálás ebédhordás, amikor a szülőanya nem tudott önállóan főzni a családnak. Tehát a *komatál* az az edényösszesség, amiben a koma, komaasszony hozta a keresztelőre az ebédet. Ez az ebéd-élelem hozás a gyermekágy kifekvéséig, 2-3 naponként gyakori segítséget

nyújtott a családnak. Ugyanígy teszik a testvérek, közeli rokonok is az élelemben való segítségüket.

A keresztszülői hivatást az emberek kibővítették anyagi jelképek ajándékozásával, amit elég széles formában jelentettek meg. Kezdetben egy kis ruhácskával, sapkával, majd deszka bölcsővel. Későbbiek során *korozsma* (ajándék) címén a kapcsolat és az anyagi lét függvényeként: malac, birka, borjú, csikó stb., felnőtt korra egyéb ígérvények és segítségek. Amelyik családban ezt a kapcsolatot tisztelettel és szeretettel is megtöltötték, egyenértékűvé lépett a vérségi kapcsolattal.

Szülő avatás és a gyermek bemutatása

A kétheti gyermekágy kifekvése után, amit neveztek tilalmakkal teli időszaknak is, az anya első útja gyermekével együtt a templomba vezet, ahol a plébános égő gyertyát ad a kezébe és szülővé avatja az anyát. Az avatási napok általában szombaton voltak, ekkor az anya a Szűz Mária oltalmába ajánlja gyermekét.

Az anya a kezébe tartott gyertyát magával hazaviszi, s minden olyan esetben, amikor gyermeke betegsége utaló jeleket ad, engesztelésül meggyújtja és gyermekéért imádkozik.

Ezen a napon kerül a gyermek az anyai ágyból a bölcsőjébe, s ettől kezdve az állandó fekvőhelye lesz, míg ki nem nő belőle.

A gyermeket általában 9 hónapig szoptatták, de ettől eltérő időben is. A konzervatív korban egyedüli biztos és veszélymentes óvintézkedés volt, a terhesség ellen, a gyermek szoptatása. Ezzel ugyan még 2-3 gyermek esetében